

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621200707
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1621200707.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Michala Kačániho, PhD., a JUDr. Jána Goliana, PhD., v trestnej veci obžalovanej G. E., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 11.03.2021 sp. zn. 0T/17/2021, na verejnom zasadnutí konanom 09. septembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 11.03.2021 sp. zn. 0T/17/2021 bola obžalovaná G. E. uznaná za vinnú pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného času približne do 22.00 hod. dňa 23.02.2021 v meste E. pri chatovej osade zvanej O. viedla motorové vozidlo značky Škoda Fabia, evidenčného čísla R kde s ním vošla na lesnú komunikáciu smerujúcu do obce G. a na súradniciach XX.XXXXXX, XX.XXXXXX s vozidlom zastavila, pričom bola následne predpísaným spôsobom zastavená a kontrolovaná policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Stupava, pričom bola v čase o 22.13 hod. podrobená dychovej skúške na alkohol meračom typu AlcoQuant 6020 plus, č. prístroja A409613, kde bolo zistené, že vozidlo viedla pod vplyvom alkoholu s hodnotou 1,17 mg/l alkoholu v dychu a následným meraním jej bolo v čase o 22.55 hod. nameraných 1,06 mg/l alkoholu v dychu.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanej podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a zároveň jej bol uložený probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. bola obžalovanej určená skúšobná doba 2 roky.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. jej bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanej uložený aj trest zákazu činnosti riadiť (správne malo byť uvedené „viest“) motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 roky.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovanej, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania prokurátor uviedol, že sa nestotožnil s výrokom o treste, ktorý bol obžalovanej uložený, vrátane argumentov, ktoré prvostupňový súd uviedol v dôvodoch napadnutého rozsudku. Argumenty okresného súdu nemali oporu vo vykonanom dokazovaní. Prokurátor zdôraznil, že obžalovaná vozidlo viedla s hodnotou 1,17 mg/l alkoholu v dychu, čo po prepočte zodpovedá 2,44 promile, pričom tento stav je definovaný už ako ťažká opitosť. V danom prípade vo vzťahu k osobe obžalovanej prokurátor vyslovil názor, že uloženie podmieneného trestu nebude dostatočné na jej prevýchovu, ako i ochranu spoločnosti. Nič na tom nemení skutočnosť, že obžalovaná pred spáchaním trestného činu v podstate viedla riadny život, keďže doposiaľ nebola odsúdená, avšak spáchala niekoľko priestupkov na úseku cestnej premávky. Odvolateľ vyslovil názor, že len adekvátny postih páchatel'ov môže mať v budúcnosti priaznivý vplyv na pokles trestných činov spáchaných v doprave, aby si aj iní účastníci cestnej premávky uvedomili, kam až môže jazda pod vplyvom alkoholu viesť a zabezpečiť tak generálnu prevenciu vo vzťahu k iným potencionálnym porušovateľom zákona o cestnej premávke, ako i Trestného zákona. V danom prípade je potrebné, aj s ohľadom na nevyhnutnosť generálnej prevencie, aby obžalovanej bol uložený nepodmienečný trest, hoci len kratšieho trvania, ktorý bude evidentne na obžalovanú pôsobiť viac edukatívne a umožní jej uvedomiť si, čo všetko mohla svojim protiprávnym konaním spôsobiť a aké to pre ňu môže mať v budúcnosti následky a aký by to malo vplyv na jej osobný i pracovný život. Z tohto dôvodu považuje okresným súdom uložený trest za neprimeraný. Prokurátor poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To 17/2015 zo dňa 08.11.2016. Záverom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovanej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rovnako tak obžalovanej navrhol uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadřila aj obžalovaná G. E. a to písomným podaním koncipovaný prostredníctvom svojej obhajkyne. V rámci tohto vyjadřenia uviedla, že si je plne vedomá protiprávneho konania tým, že si sadla do motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky. Túto skutočnosť už dávno oľutovala. Na upresnenie však dodala, že do motorového vozidla sadla pred domom, ku ktorému vedie lesná cesta a motorovým vozidlom prešla cca 200 m a následne vozidlo zastavila. Bola v silnom citovom rozrušení po hádke s partnerom, počas ktorej riešili aj stav ich maloletého syna s autizmom. Chcela zavolať matke a aby jej partner hovor nepočul, rozhodla sa sadnúť do vozidla a vzdialiť sa od jej obydľia v motorovom vozidle 200 m. Následne sa chcela vrátiť späť domov, čo vyplýva aj z vykonaného dokazovania. Poukázala aj na svoju minulosť, pričom nebola nikdy súdne trestaná a samotné priestupky na úseku cestnej premávky boli vždy menej závažné, pri ktorých bola sankcionovaná pokutami od 20,- eur do 40,- eur. Posudzovaný skutok bol skôr excesom z jej bežného života, nie bežným konaním. Obžalovaná vyslovila nesúhlas s názorom prokurátora, že si neuvedomila závažnosť svojho konania, práve naopak, veľmi intenzívne prežívala okolnosti spáchaného skutku, cítila sa zahanbujúco a morálne odsúdená. Navyše nie je ani osobou, ktorá by bola závislá od návykových látok, o čom svedčí aj predložená lekárska správa. V neposlednom rade zdôraznila, že je matkou autistického trojročného dieťaťa, o ktorého sa stará od narodenia. Maloletý je na ňu veľmi citovo naviazaný a nepodmienečný trest odňatia slobody, tak ako to navrhuje prokurátor, by mal veľmi nepriaznivý vplyv na zdravotný stav jej maloletého syna. V tomto smere poukázala aj na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák. O zdravotnom stave svojho syna predložila aj lekársku správu. Napokon sa domáhala, aby odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Malacky.

Na prejednanie odvolania prokurátora, krajský súd nariadil vo veci verejnú zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaná, jej obhajkyňa a prokurátor krajskej prokuratúry.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol spôsobom, že obžalovanej uloží primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody, hoci aj kratšieho trvania a na výkon uloženého trestu ju zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhol, aby obžalovanej bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí navrhla, aby krajský súd odvolaniu prokurátora nevyhovel a potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Uložený trest považuje za primeraný a zákonný, ktorý bol aj zo strany okresného súdu dostatočne odôvodnený. V ďalšom obhajkyňa poukázala na písomné vyjadřenie obžalovanej k odvolaniu prokurátora.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že veľmi ľutuje spáchanie predmetného skutku. Zdôraznila tiež skutočnosť, že pred týždňom sa rozišla so svojim partnerom a výchova i osobná starostlivosť o maloletého syna zostala iba na nej. V ďalšom sa pripojila k ústnemu prednesu svojej obhajkyne.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť výrokov o treste napadnutého rozsudku.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany prokurátora iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaná G. E. na hlavnom pojednávaní konanom 11.03.2021 urobila vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne samosudkyňa okresného súdu prijala vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovanú poučil o jej právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obžalovanej položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaná odpovedala kladne a až potom okresný súd rozhodol uznesením, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovanej prijíma a súčasne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovanej a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania prokurátora, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanej G. E. bol prvostupňovým súdom uložený nielen zákonný, ale i primeraný trest.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Po preskúmaní obsahu spisu a po vyhodnotení dôkazov vzťahujúcich sa k výrokom o treste, odvolací súd dospel k názoru, že uložený trest ako celok, či už trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky a s uložením probačného dohľadu, vrátane uloženého obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky, je dostatočným trestom a odráža primeranosť trestu predovšetkým s ohľadom na spôsob spáchania činu a rovnako zohľadňuje osobu obžalovanej ako páchatelky súdeného trestného činu. Treba si uvedomiť, že pod pojmom „výrok o treste“ v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1, ods. 3 Tr. por. treba rozumieť súhrn všetkých čiastkových výrokov týkajúcich sa určitého trestu, alebo aj viac trestov popri sebe. Z tohto pohľadu nemožno izolovane hodnotiť primeranosť alebo neprimeranosť iba jedného trestu z viacerých trestov uložených popri sebe, ale toto hodnotenie sa musí vzťahovať na celý uložený trest.

Vodičom motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlá pod vplyvom alkoholu, treba spravidla ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a to podľa okolností buď ako trest samostatný, prípadne popri inom treste (R 42/1978, R 15/1977).

Okresný súd teda postupoval v súlade s doposiaľ ustálenou súdnou praxou, keď obžalovanej uložil trest odňatia slobody, ktorého výkon podmienenčne odložil na skúšobnú dobu so súčasným uložením probačného dohľadu, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pričom v tomto smere mal na zreteli, aby takýto trest ako celok vyznel pre obžalovanú citeľne a viedol ju k tomu, aby sa takéhoto závažného a nebezpečného konania na úseku cestnej dopravy v budúcnosti vyvarovala.

Ďalej treba konštatovať, že okresný súd postupoval sčasti správne, keď ustálil poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že sa obžalovaná priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a neustálil žiadne priťažujúce okolnosti (§ 37 Tr. zák.). Za situácie ak prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu.

Na strane druhej súd I. stupňa pochybil, keď obžalovanej priznal aj poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.).

Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. možno priznať v prípade, keď páchatel dodržiaval právne normy, riadne si plnil pracovné, rodinné i ďalšie občianske povinnosti, nedopúšťal sa žiadneho protiprávneho konania, či už v podobe trestných činov, alebo priestupkov. Je síce nesporné, že obžalovaná G. E. doposiaľ súdne trestaná nebola (ako to napokon vyplýva z odpisu registra trestov), avšak v nedávnej minulosti (od roku 2016 do roku 2017) bola štyrikrát postihnutá za priestupky na úseku cestnej dopravy, naposledy dňa 16.09.2017 za nedanie v prednosti v jazde, za čo jej bola uložená bloková pokuta vo výške 20-, eur. Možno preto uzavrieť, že súd prvého stupňa pochybil, keď obžalovanej priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., hoci na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Napriek tomuto konštatovaniu, krajský súd vychádzajúc z princípu stability súdnych rozhodnutí, na uvedené pochybenie okresného súdu iba upozorňuje, bez potreby ho korigovať, nakoľko ide o pochybenie, ktoré nemalo vplyv na samotný druh a výmeru trestu, keďže výmera trestu odňatia slobody by sa aj tak určovala podľa režimu § 38 ods. 3 Tr. zák., nakoľko neboli vzhliadnuté žiadne priťažujúce okolnosti, pričom poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., bola konajúcim súdom správne ustálená. V prejednávanej veci sa preto správne vychádzalo z upravenej trestnej sadzby do 8 mesiacov a v jej rámci bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, t. j. v hornej polovici trestnej sadzby.

V súlade s ustanovením § 51 ods. 1 s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanej trest odňatia slobody podmienenčne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určil na 2 roky, nakoľko účel trestu možno dosiahnuť aj bez výkonu trestu odňatia slobody, vzhľadom na osobu obžalovanej a prostredie v ktorom žije a pracuje, ako aj s prihliadnutím na okolnosti tohto konkrétneho prípadu. Prvostupňový súd postupoval správne, keď obžalovanej v rámci povolenia podmienenčného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

K odvolacím námietkam prokurátora, ktorý sa domáhal sprísnenia uloženého trestu v tom smere, aby obžalovanej bol uložený krátky nepodmienečný trest odňatia slobody, krajský súd poznamenáva, že okresný súd v tejto posudzovanej veci vychádzal tak z okolností prípadu významných pri posúdení závažnosti spáchaného prečinu, ako aj z kritérií pri ukladaní trestu, ktoré sú definované v ustanovení § 34 Tr. zák. a prihliadol aj na osobné a rodinné pomery obžalovanej. Súčasne rešpektoval aj ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák., ktoré prikazuje súdu, aby pri ukladaní konkrétnych trestov prihliadol aj na záujmy rodiny obžalovanej a ďalších jej blízkych osôb, samozrejme, v rámci zákonných podmienok pre uloženie konkrétneho trestu. Možno síce súhlasiť, že závažnosť stíhaného prečinu je vzhľadom na množstvo nameraného alkoholu v dychu obžalovanej vyššia, avšak táto skutočnosť nie je jediným kritériom pre spravodlivé a zákonné potrestanie obžalovanej, ktorú nemožno považovať za kriminálne problémovú osobu a ktorú by bolo nevyhnutne nutné sankcionovať trestom odňatia slobody s jeho priamym výkonom. Obžalovaná presvedčivým spôsobom popísala rodinnú a osobnú situáciu, v ktorej sa nachádzala v čase spáchania činu a z tohto hľadiska krajský súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by nebol odôvodnený záver, že v prípade obžalovanej ide výlučne iba o exces z inak riadne vedeného života. Pokiaľ ide o spáchané priestupky na úseku cestnej dopravy, tie svojim počtom, charakterom a napokon uloženými sankciami nesvedčia o tom, že v osobe obžalovanej treba vziať do úvahy agresívnu a výrazne nedisciplinovanú vodičku, ale skôr sa jedná o vodičku, ktorá má v dodržiavaní dopravných predpisov isté rezervy, ktoré sa dajú bez väčších problémov napraviť. Uloženie prokurátorom navrhovaného nepodmienečného trestu, by v danom prípade nereflektovalo všetky funkcie trestu a v konečnom dôsledku by s ohľadom na osobu obžalovanej mohlo mať výrazne opačný efekt, než je ten, ktorý sa má podľa prokurátora dosiahnuť. Obžalovaná G. E. svojím postojom k spáchanému trestnému činu, ale aj svojím ďalším správaním preukázala výraznú mieru sebareflexie, tak ako na to správne poukázal aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Nie je bez významu ani skutočnosť, že obžalovaná sa stará a vychováva maloleté trojročné dieťa s diagnostikovaným autizmom (čo doložila i lekárskou správou) a podľa jej vyjadrenia pred odvolacím súdom, výchova a opatera tohto maloletého dieťaťa v ostatnom čase zostala iba na nej, nakoľko sa so svojim partnerom rozišla.

Vychádzajúc z vyššie rozvedených pomerov obžalovanej a okolností prípadu i odvolací súd zastáva názor, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo v rozpore s požiadavkami najmä individuálnej prevencie, ale aj s ostatnými funkciami trestu. Inak povedané, v posudzovanom prípade je potrebné trest individualizovať tak, aby plnil účel uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona. V zmysle týchto úvah odvolací súd považuje podmienený trest odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu a obmedzenia spočívajúceho v zákazu požívania alkoholických nápojov a uloženia trestu zákazu činnosti za vyhovujúci výchovnej, ochrannej, preventívnej a aj represívnej funkcii trestu. Oba uložené tresty sú svojou výmerou a pri podmienenom odklade trestu odňatia slobody aj skúšobnou dobou, adekvátne aj k samotnej závažnosti tohto prečinu a nepochybne od nich možno očakávať, že povedú k dosiahnutiu účelu trestu.

Záverom odvolací súd sumarizuje, že trest odňatia slobody s probačným dohľadom, ktorý bol obžalovanej uložený napadnutým rozsudkom, plne zohľadňuje všetky Trestným zákonom stanovené požiadavky a javí sa ako vhodný nástroj na dosiahnutie všetkých funkcií trestu. Súd prvého stupňa určil výmeru trestu, dĺžku skúšobnej doby i primerané obmedzenia v rámci probačného dohľadu správne a efektívne, pričom zároveň dodržal zákonom stanovené kritériá. Uložený trest súčasne poskytuje primeraný priestor na monitorovanie správania obžalovanej z hľadiska jeho súladu so zákonom a to po dobu 2 rokov, čo treba považovať za dobu primeranú. V neposlednom rade je v uloženom treste vyjadrený aj jeho difamačný účinok.

Zákonným kritériám zodpovedá aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 rokov, pričom výmeru tohto trestu odvolací súd považuje za dostatočnú aj z hľadiska ochrany ostatných účastníkov a z výchovného aspektu. Pri preskúmaní výroku o treste zákazu činnosti napadnutého rozsudku teda krajský súd nezistil žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by bolo možné považovať výmeru tohto druhu trestu za neprimeranú.

Všetky zistené skutočnosti viedli odvolací súd k záveru, že výroky o treste napadnutého rozsudku sú vecne správne, zohľadňujúce všetky atribúty významné pre ukládanie trestov.

Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych úvah a záverov, odvolací súd o odvolaní prokurátora rozhodol spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.